

ความฉลาดทางจริยธรรม แรงจูงใจภายใน
มิตรภาพ และการเรียนรู้แบบกำกับตนเอง
ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย
โรงเรียนสาธิตสังกัดสำนักงาน
คณะกรรมการการอุดมศึกษา
ในเขตกรุงเทพมหานคร

Moral Quotient, Intrinsic Motivation, Friendship and
Self-Directed Learning of the High School Students
at the Demonstration Schools under the Jurisdiction
of the Office of the Higher
Education Commission in Bangkok
Metropolitan Area

ศิริลักษณ์ โตดหนู¹, ชีรพัฒน์ วงศ์คุ้มสิน²

¹ นิสิตปริญญาโท จิตวิทยาชุมชน คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

² อาจารย์ ดร.ประจำภาควิชาจิตวิทยา มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์
หลัก

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาระดับความฉลาดทางจริยธรรม แรงจูงใจภายใน มิตรภาพ และการเรียนรู้แบบกำกับตนเองของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย 2) เปรียบเทียบการเรียนรู้แบบกำกับตนเองของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลที่แตกต่างกัน 3) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความฉลาดทางจริยธรรมกับการเรียนรู้แบบกำกับตนเองของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย 4) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจภายในกับการเรียนรู้แบบกำกับตนเอง ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย 5) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างมิตรภาพกับการเรียนรู้แบบกำกับตนเอง ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 539 คน เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม ผลการวิจัยพบว่า 1) ความฉลาดทางจริยธรรม แรงจูงใจภายใน มิตรภาพ และการเรียนรู้แบบกำกับตนเองของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายอยู่ในระดับค่อนข้างสูง 2) นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ เกรดเฉลี่ยสะสม และจำนวนปีที่ศึกษาอยู่ที่โรงเรียนที่แตกต่างกัน มีการเรียนรู้แบบกำกับตนเองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ ชั้นปี แผนการเรียน ลำดับการเกิด ระดับการศึกษาของบิดา ระดับการศึกษาของมารดาอาชีพบิดา อาชีพมารดา รายได้ของครอบครัว และรายได้ของนักเรียนแตกต่างกัน มีการเรียนรู้แบบกำกับตนเองไม่แตกต่างกัน 3) ความฉลาดทางจริยธรรมมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการเรียนรู้แบบกำกับตนเองของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 4) แรงจูงใจภายในมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการเรียนรู้แบบกำกับตนเองของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 5) มิตรภาพมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการเรียนรู้แบบกำกับตนเองของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

คำสำคัญ: ความฉลาดทางจริยธรรม, แรงจูงใจภายใน, มิตรภาพ, การเรียนรู้แบบกำกับตนเอง

Abstract

The objectives of this research were: 1) to study the level of moral quotient, intrinsic motivation, friendship and self-directed learning of the high school students, 2) to compare self-directed learning of the high school students by different personal factors, 3) to study the relationship between moral quotient and self-directed learning of the high school students, 4) to study the relationship between intrinsic motivation and self-directed learning of the high school students and 5) to study the relationship between friendship and self-directed learning of the high school students. The samples were 539 the high school students. The data were collected by questionnaires The results as follows: 1) moral quotient, intrinsic motivation, friendship and self-directed learning of the high school students were at the rather high level, 2) the high school students had difference in gender, GPA and year number of study at school had different self-directed learning with the statistical significance at 0.05 level and the high school students had difference in class, major, birth order, the educational level of the father, the educational level of the mother, father's occupation, mother's occupation, the income of the family and the income of the high school student had not different self-directed learning 3) moral quotient was positively related to self-directed learning of the high school students at the statistical significance at 0.01 level 4) intrinsic motivation was positively related to self-directed learning of the high school students at the statistical significance at 0.01 level and 5) friendship was positively related to self-directed learning of the high school students at the statistical significance at 0.01 level.

Keywords: Moral Quotient, Intrinsic Motivation, Friendship and Self-Directed Learning

บทนำ

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) ได้ประกาศวิสัยทัศน์การพัฒนาประเทศ ที่มุ่งเน้นให้ “สังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข ด้วยความเสมอภาค เป็นธรรม และมีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลง” โดยให้ความสำคัญกับการพัฒนาคุณภาพคนไทยมีภูมิคุ้มกันเพื่อเข้าสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างยั่งยืน เสริมสร้างศักยภาพของคนในทุกมิติให้มีความพร้อมทั้งด้านร่างกายที่สมบูรณ์แข็งแรง มีสติปัญญาที่รอบรู้ และมีจิตใจที่สำนึกในคุณธรรมจริยธรรม มีความเพียร และรู้คุณค่าความเป็นไทย (คณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2555, น. 23)

การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของประเทศนั้นมีความสำคัญอย่างมาก เนื่องจากในปัจจุบันการเปลี่ยนแปลง ของโลกมีพลวัตสูง ความเจริญในด้านต่าง ๆ เป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้มีความจำเป็นที่จะต้องพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ซึ่งถือว่าเป็นการเตรียมคนให้พร้อมในความเจริญที่จะเกิดขึ้นในอนาคตหลักการสำคัญของการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์จะต้องให้ความรู้และประสบการณ์ด้านวิชาการตลอดจนการฝึกอบรมความรู้ที่ทันสมัย รวมทั้งการปลูกฝังคุณธรรมและจริยธรรมควบคู่กันไป

ช่วงวัยที่สำคัญที่สุดในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ก็คือช่วงวัยรุ่น เพราะเป็นช่วงวัยที่สำคัญที่สุดของมนุษย์ เป็นช่วงหัวเลี้ยวหัวต่อ เต็มไปด้วยปัญหาที่อาจจะทำให้เติบโตไปเป็นผู้ใหญ่ที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสม เราจึงจำเป็นต้องทำความเข้าใจและระคับระคองให้มีความคิดเป็นไปในทางที่ถูกที่ควร (สุชา จันทน์เอม, 2529, น. 6-7) ซึ่งในการพัฒนานั้นจะต้องให้ความสำคัญกับเรื่องความฉลาดทางจริยธรรม (เอกวิทย์ ณ ถลาง, 2544, น.100) อันเป็นระดับจริยธรรมศีลธรรมบุคคล ผู้ที่มีจริยธรรมจะมีความประพฤติที่ดีงาม และจะทำให้บุคคลมีความคิดที่สร้างสรรค์ เรียนรู้สิ่งต่างๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และมีความมั่นใจที่จะอยู่ในสังคม ซึ่งส่งผลต่อคุณภาพ

ของมิตรภาพกับบุคคลอื่น (สุมน อมรวิวัฒน์, 2546, น. 54)

การมีมิตรภาพที่ดีเป็นสิ่งที่ทุกคนปรารถนา ซึ่งการมีความสัมพันธ์ที่ดีกับผู้อื่นก็จะทำให้บุคคลมีสุขภาพจิตที่ดี กลุ่มมีความสำคัญต่อชีวิตจิตใจและพัฒนาการการเรียนรู้ในอนาคตของเด็กอย่างมากที่สุด (ศรีเรือน แก้วกังวาน, 2545, น. 233-238) และยังเป็นส่วนหนึ่งของสิ่งแวดล้อมอันเป็นการสนับสนุนแรงจูงใจภายในให้มีความเข้มข้นยิ่งขึ้น (นุชลี อุปภัย, 2555, น. 107) แรงจูงใจภายใน เป็นแรงผลักดันที่ทำให้บุคคลมีความมุ่งมั่นทำงานของตนโดยไม่รีรอและไม่ต้องมีสิ่งมาเชิญชวน ชักจูง แต่จะกระตือรือร้นมีกำลังใจ ความมุ่งมั่นและมีมโนทัศน์ในการทำงานของตนเอง (อริยา คูหา, 2545, น. 39) เมื่อบุคคลมีแรงจูงใจเป็นพื้นฐานของการเรียนรู้แล้ว ก็จะทำให้มีพลังที่จะเกิดการเรียนรู้ในขั้นที่สูงขึ้นต่อไป แรงจูงใจถือเป็นองค์ประกอบที่สำคัญในการเรียนรู้ ดังนั้นจึงจำเป็นอย่างยิ่งที่จะส่งเสริมให้บุคคลมีทั้งความสามารถ และแรงจูงใจภายในควบคู่กันไป เพราะเมื่อมีแรงจูงใจที่จะเรียน ก็จะทำให้มีความพร้อมในการเรียนรู้แบบกำกับตนเองมากยิ่งขึ้น (ประสาธ อิศรปริดา, 2522, น. 136) การเรียนรู้แบบกำกับตนเอง เป็นการเรียนรู้ที่เกิดจากแรงจูงใจของแต่ละบุคคล ซึ่งมีความเหมาะสมอย่างยิ่งกับสังคมในยุคปัจจุบัน การเติบโต และการเปลี่ยนแปลงของวิชาการสมัยใหม่ทำให้ความรู้ใหม่ๆ เกิดขึ้นอย่างรวดเร็วจึงทำให้บุคคลต้องกระตือรือร้นที่จะเรียนรู้อยู่ตลอดเวลา (เอกวิทย์ ณ ถลาง, 2544, น. 96) ความสำเร็จที่เกิดขึ้นจากการเรียนรู้แบบกำกับตนเองนั้นจะขึ้นอยู่กับตัวของผู้เรียนรู้เป็นสำคัญ

จากการศึกษาเอกสาร ข้อมูล ตลอดจนงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษาความฉลาดทางจริยธรรม แรงจูงใจภายใน มิตรภาพ และการเรียนรู้แบบกำกับตนเองของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยคาดว่าการศึกษาวิจัยในครั้งนี้จะก่อให้เกิดประโยชน์

แก่สถาบันครอบครัว สถาบันการศึกษา และหน่วยงานอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง ในการทำความเข้าใจ ตลอดจนเพื่อพัฒนาศักยภาพของนักเรียนในด้านต่างๆ ให้มีคุณภาพและสามารถเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศชาติต่อไป

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาระดับความฉลาดทางจริยธรรม ระดับแรงจูงใจ ภายใน ระดับมิตรภาพ และระดับการเรียนรู้แบบกำกับตนเองของนักเรียน ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย
2. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบการเรียนรู้แบบกำกับตนเองของ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลที่ แตกต่างกัน
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความฉลาดทางจริยธรรม กับ การเรียนรู้แบบกำกับตนเองของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย
4. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจภายใน กับการเรียนรู้ แบบกำกับตนเอง ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย
5. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างมิตรภาพกับการเรียนรู้แบบ กำกับตนเอง ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

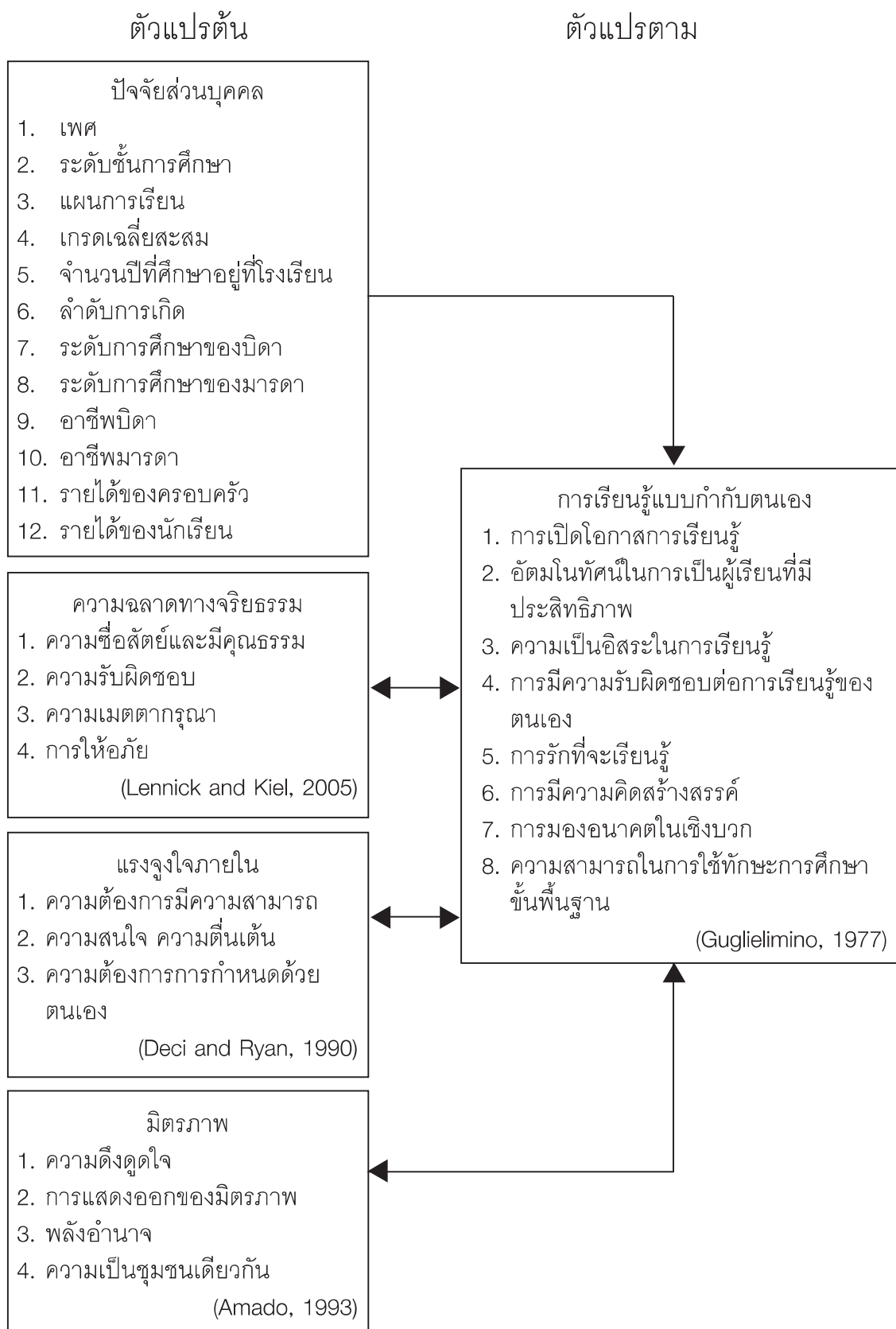
ขอบเขตการวิจัย

ขอบเขตของการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา ตอนปลายโรงเรียนสาธิตสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาในเขต กรุงเทพมหานคร ที่กำลังศึกษาในภาคต้น ปีการศึกษา 2557 จำนวน 3,890 คน (ข้อมูล ณ ภาคต้น ปีการศึกษา 2557)

แนวคิด-ทฤษฎีที่ใช้ในการวิเคราะห์

ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับความฉลาดทางจริยธรรม ตามแนวคิดของ Lennick and Kiel (2005) ซึ่งแบ่งความฉลาดทางจริยธรรม ออกเป็น 4 ด้าน ได้แก่ ด้านความซื่อสัตย์และมีคุณธรรม ด้านความรับผิดชอบ ด้านความเมตตากรุณา และด้านการให้อภัย แนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับแรงจูงใจภายในตามแนวคิดของ Deci and Ryan (1985) ซึ่งแบ่งแรงจูงใจภายในออกเป็น 3 ด้าน ได้แก่ ด้านความต้องการมีความสามารถ ด้านความสนใจ ความตื่นตัว และด้านความต้องการการกำหนดด้วยตนเอง แนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับมิตรภาพตามแนวคิดของ Amado (1993 cited Kelly, 2004) ซึ่งแบ่งมิตรภาพออกเป็น 4 ด้าน ได้แก่ ด้านความดึงดูดใจ ด้านคุณสมบัติพื้นฐานของมิตรภาพ ด้านพลังอำนาจ และด้านความเป็นชุมชนเดียวกัน และแนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับการเรียนรู้แบบกำกับตนเองตามแนวคิดของ Guglielmino (1977) ซึ่งแบ่งการเรียนรู้แบบกำกับตนเองออกเป็น 8 ด้าน ได้แก่ ด้านการเปิดโอกาสการเรียนรู้ ด้านอัตมโนทัศน์ในการเป็นผู้เรียนที่มีประสิทธิภาพ ด้านความเป็นอิสระในการเรียนรู้ ด้านการมีความรับผิดชอบต่อการเรียนรู้ของตนเอง ด้านรักที่จะเรียนรู้ ด้านมีความคิดสร้างสรรค์ ด้านการมองอนาคตในเชิงบวก และด้านความสามารถในการใช้ทักษะการศึกษาขั้นพื้นฐาน จากการทบทวนวรรณกรรม ทำให้ผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษาตัวแปรดังกล่าวโดยสามารถสรุปเป็นกรอบแนวคิดได้ ดังนี้

กรอบความคิดของการวิเคราะห์

สมมติฐานการวิจัย

1. นักเรียนที่มีปัจจัยส่วนบุคคลแตกต่างกันมีการเรียนรู้แบบกำกับตนเองแตกต่างกัน
2. ความฉลาดทางจริยธรรมมีความสัมพันธ์กับการเรียนรู้แบบกำกับตนเองของนักเรียน
3. แรงจูงใจภายในมีความสัมพันธ์กับการเรียนรู้แบบกำกับตนเองของนักเรียน
4. มิตรภาพมีความสัมพันธ์กับการเรียนรู้แบบกำกับตนเองของนักเรียน

นิยามศัพท์

นักเรียน หมายถึง ผู้ที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาที่ 4-6 ในภาคต้น ปีการศึกษา 2557 ของโรงเรียนสาธิตสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร

ความฉลาดทางจริยธรรม หมายถึง ความสามารถของนักเรียนที่จะประพฤติปฏิบัติตน และพิจารณาตัดสินใจต่อสถานการณ์ใดสถานการณ์หนึ่งตามมาตรฐานความดี ความไม่ดี

แรงจูงใจภายใน หมายถึง ความรู้สึกหรือความต้องการที่มาจากความปรารถนาภายในตัวของนักเรียนที่จะทำให้เกิดการกระทำหรือการเรียนรู้บางสิ่งบางอย่าง

มิตรภาพ หมายถึง สิ่งที่ทำให้ความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับเพื่อนดำรงอยู่ได้

การเรียนรู้แบบกำกับตนเอง หมายถึง การที่นักเรียนมีวิธีการเรียนรู้ที่ทำให้เกิดการตระหนักและมีความรับผิดชอบในการเรียนของตนเอง

ระเบียบวิธีการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายโรงเรียนสาธิตสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานครที่กำลังศึกษาในภาคต้นปีการศึกษา 2557 จำนวน 3,890 คน คำนวณหาขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรของ Yamane (1967) ได้ 539 คน จากนั้นนำมาคำนวณหาสัดส่วนโดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิ (proportional stratified random sampling) เพื่อให้ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างแยกตามโรงเรียน หลังจากนั้นทำการสุ่มตัวอย่าง โดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (simple random sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจากการศึกษาแนวคิดและทฤษฎี ตลอดจนเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง แบ่งออกเป็น 5 ส่วน ดังนี้

1) แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของนักเรียนเป็นแบบให้เลือกตอบ จำนวน 13 ข้อ ได้แก่ เพศ ระดับชั้นการศึกษา แผนการเรียน เกรดเฉลี่ยสะสม จำนวนปีที่ศึกษาอยู่ที่โรงเรียน ลำดับการเกิด สถานภาพการครองคู่ของบิดามารดา ระดับการศึกษาของบิดา ระดับการศึกษาของมารดา อาชีพบิดา อาชีพมารดา รายได้ของครอบครัว และรายได้ของนักเรียน

2) แบบสอบถามเกี่ยวกับความฉลาดทางจริยธรรม ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยประยุกต์มาจากแนวคิดของ Lennick and Kiel (2005) เป็นแบบมาตรวัดประเมินค่า (Rating Scale) จำนวน 33 ข้อ

3) แบบสอบถามเกี่ยวกับแรงจูงใจภายใน ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยประยุกต์จากแนวคิดของ Deci and Ryan (1990) เป็นแบบมาตรวัดประเมินค่า (Rating Scale) จำนวน 27 ข้อ

4) แบบสอบถามเกี่ยวกับมิตรภาพ ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยประยุกต์จากแนวคิดของ Amado (1993 cited Kelly, 2004) เป็นแบบมาตรวัดประเมินค่า (Rating Scale) จำนวน 37 ข้อ

5) แบบสอบถามเกี่ยวกับการเรียนรู้แบบกำกับตนเอง ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยประยุกต์มาจากแนวคิดของ Guglielmino (1977) เป็นแบบมาตรวัดประเมินค่า (Rating Scale) จำนวน 72 ข้อ

การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ

ผู้วิจัยได้นำแบบทดสอบที่สร้างขึ้น สำหรับการวิจัยไปตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (content validity) โดยการนำแบบสอบถามที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้น เสนอต่อ ประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม และผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน จากนั้นผู้วิจัยได้ทำการหาความเชื่อมั่น (reliability) โดยการนำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (try out) กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายโรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ที่เป็นตัวแทนของนักเรียนและไม่ใช้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน แล้วนำข้อมูลมาวิเคราะห์หาความเชื่อมั่น โดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบาร์ค (Cronbach's Alpha Coefficient) โดยแบบสอบถามความฉลาดทางจริยธรรม มีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.937 แบบสอบถามแรงจูงใจภายใน มีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.942 แบบสอบถามมิตรภาพ มีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.966 และแบบสอบถามการเรียนรู้แบบกำกับตนเอง มีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.969

การวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางคอมพิวเตอร์ โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (descriptive statistic) ได้แก่ ค่าร้อยละ (percentage) ค่าเฉลี่ย (mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation) สถิติอนุมาน (inferential Statistic) ได้แก่ ค่าสถิติ t-test ค่าสถิติ F-test และทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ ด้วยวิธี LSD ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient) ใช้หาค่าความสัมพันธ์ระหว่างความลาดทางจริยธรรมกับการเรียนรู้แบบกำกับตนเอง แรงจูงใจภายในกับการเรียนรู้แบบกำกับตนเอง มิตรภาพกับการเรียนรู้แบบกำกับตนเอง โดยกำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติไว้ที่ระดับ .05 และ .01

ผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์ข้อมูล สามารถสรุปผลการวิจัย ได้ดังนี้

1. นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายโรงเรียนสาธิตสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานครเพศชายและเพศหญิงมีจำนวนไม่แตกต่างกันมากนัก (ร้อยละ 51.0 และ ร้อยละ 49.0 ตามลำดับ) นักเรียนส่วนใหญ่ศึกษาอยู่ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 (ร้อยละ 34.5) แผนการเรียนวิทยาศาสตร์-คณิตศาสตร์ (ร้อยละ 54.9) มีเกรดเฉลี่ยสะสมอยู่ระหว่าง 3.01-3.50 (ร้อยละ 32.5) โดยมีเกรดเฉลี่ยสะสมโดยเฉลี่ยอยู่ที่ 3.25 เกรดเฉลี่ยต่ำที่สุดคือ 1.39 และเกรดเฉลี่ยที่สูงที่สุดคือ 4.00 มีจำนวนปีที่ศึกษาอยู่ในโรงเรียน 1-6 ปี (ร้อยละ 69.2) มีลำดับการเกิดในครอบครัวเป็นบุตรคนเล็ก (ร้อยละ 34.9) ระดับการศึกษาของบิดาอยู่ในระดับปริญญาตรี (ร้อยละ 44.5) ระดับการศึกษาของมารดาอยู่ในระดับปริญญาตรี (ร้อยละ 54.9) บิดามีอาชีพธุรกิจส่วนตัว/ค้าขาย (ร้อยละ 40.4) มารดามีอาชีพธุรกิจ

ส่วนตัว/ค่าขาย (ร้อยละ 30.6) รายได้ของครอบครัวส่วนใหญ่อยู่ระหว่าง 40,001–80,000 บาท/เดือน (ร้อยละ 31.4) และรายได้ของนักเรียนส่วนใหญ่อยู่ระหว่าง 2,001–4,000 บาท/เดือน (ร้อยละ 44.7)

2. นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายโรงเรียนสาธิตสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานครมีความฉลาดทางจริยธรรมโดยรวม แรงจูงใจภายในโดยรวม มิตรภาพโดยรวม และการเรียนรู้แบบกำกับตนเองโดยรวม อยู่ในระดับค่อนข้างสูง (ตารางที่ 1)

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของระดับความฉลาดทางจริยธรรมของนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามรายด้านและโดยรวม

(n = 539)

ความฉลาดทางจริยธรรมรายด้านโดยรวม	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ
1. ความฉลาดทางจริยธรรม	3.59	.50	ค่อนข้างสูง
1.1 ด้านความซื่อสัตย์และมีคุณธรรม	3.43	.61	ค่อนข้างสูง
1.2 ด้านความรับผิดชอบ	3.79	.61	ค่อนข้างสูง
1.3 ด้านความเมตตากรุณา	3.67	.61	ค่อนข้างสูง
1.4 ด้านการให้อภัย	3.50	.60	ค่อนข้างสูง
2. แรงจูงใจภายใน	3.77	.58	ค่อนข้างสูง
2.1 ด้านความต้องการมีความสามารถ	3.69	.63	ค่อนข้างสูง
2.2 ด้านความสนใจ ความตื่นตัว	3.88	.67	ค่อนข้างสูง
2.3 ด้านความต้องการการกำหนดด้วยตนเอง	3.74	.62	ค่อนข้างสูง

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของระดับความฉลาดทางจริยธรรมของนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามรายด้านและโดยรวม (ต่อ)

(n = 539)

ความฉลาดทางจริยธรรมรายด้านโดยรวม	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
3. มิตรภาพ	3.83	.64	ค่อนข้างสูง
3.1 ด้านความดีใจ	3.83	.67	ค่อนข้างสูง
3.2 ด้านการแสดงออกของมิตรภาพ	3.88	.70	ค่อนข้างสูง
3.3 ด้านพลังอำนาจ	3.84	.70	ค่อนข้างสูง
3.4 ด้านความเป็นชุมชนเดียวกัน	3.75	.68	ค่อนข้างสูง
4. การเรียนรู้แบบกำกับตนเอง	3.61	.56	ค่อนข้างสูง
4.1 ด้านการเปิดโอกาสการเรียนรู้	3.64	.64	ค่อนข้างสูง
4.2 ด้านอัตมโนทัศน์ในการเป็นผู้เรียนที่มีประสิทธิภาพ	3.43	.62	ค่อนข้างสูง
4.3 ด้านความเป็นอิสระในการเรียนรู้	3.57	.63	ค่อนข้างสูง
4.4 ด้านการมีความรับผิดชอบต่อการเรียนรู้ของตนเอง	3.66	.68	ค่อนข้างสูง
4.5 ด้านรักที่จะเรียนรู้	3.67	.63	ค่อนข้างสูง
4.6 ด้านมีความคิดสร้างสรรค์	3.54	.65	ค่อนข้างสูง
4.7 ด้านการมองอนาคตในเชิงบวก	3.83	.72	ค่อนข้างสูง
4.8 ด้านความสามารถในการใช้ทักษะการศึกษาขั้นพื้นฐาน	3.60	.64	ค่อนข้างสูง

3. นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายโรงเรียนสาธิตสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานครที่มีเพศเกรดเฉลี่ยสะสม และจำนวนปีที่ศึกษาอยู่ที่โรงเรียนแตกต่างกัน มีการเรียนรู้แบบกำกับตนเองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนนักเรียนที่

มีระดับชั้นการศึกษา แผนการเรียน ลำดับการเกิด ระดับการศึกษาของบิดา
ระดับการศึกษาของมารดา อาชีพบิดา อาชีพมารดา รายได้ของครอบครัว
และรายได้ของนักเรียนแตกต่างกัน มีการเรียนรู้แบบกำกับตนเองไม่แตก
ต่างกัน (ตารางที่ 2)

ตารางที่ 2 เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย (t) วิเคราะห์
ความแปรปรวน (F) การเรียนรู้แบบกำกับตนเองของนักเรียนที่เป็น
กลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

(n = 539)

ปัจจัยส่วนบุคคล	t	F	p-value	สรุปผลการเปรียบเทียบ ความแตกต่างของ ค่าเฉลี่ยการเรียนรู้ แบบกำกับตัวเอง
1. เพศ	-2.355	-	.019	แตกต่าง
2. ระดับชั้นการศึกษา	-	.049	.953	ไม่แตกต่าง
3. แผนการเรียน	-	1.343	.260	ไม่แตกต่าง
4. เกรดเฉลี่ยสะสม	-	2.880	.035	แตกต่าง
5. จำนวนปีที่ศึกษาอยู่ที่ โรงเรียน	-1.986	-	.048	แตกต่าง
6. ลำดับการเกิด	-	1.644	.178	ไม่แตกต่าง
7. ระดับการศึกษาของบิดา	-	.087	.917	ไม่แตกต่าง
8. ระดับการศึกษาของมารดา	-	.014	.986	ไม่แตกต่าง
9. อาชีพบิดา	-	.751	.473	ไม่แตกต่าง
10. อาชีพมารดา	-	1.314	.269	ไม่แตกต่าง
11. รายได้ของครอบครัว	-	.917	.433	ไม่แตกต่าง
12. รายได้ของนักเรียน	-	.156	.945	ไม่แตกต่าง

4. ความฉลาดทางจริยธรรมโดยรวมของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายโรงเรียนสาธิตสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการเรียนรู้แบบกำกับตนเองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แรงจูงใจภายในโดยรวมของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายโรงเรียนสาธิตสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการเรียนรู้แบบกำกับตนเองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มิตรภาพโดยรวมของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายโรงเรียนสาธิตสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการเรียนรู้แบบกำกับตนเองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 (ตารางที่ 3)

ตารางที่ 3 ความสัมพันธ์ระหว่าง ความฉลาดทางจริยธรรม แรงจูงใจภายใน มิตรภาพ กับการเรียนรู้แบบกำกับตนเองของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายโรงเรียนสาธิตสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร

(n = 539)

ความสัมพันธ์ระหว่างความฉลาดทางจริยธรรม แรงจูงใจภายใน มิตรภาพกับการเรียนรู้แบบกำกับตนเอง	r	p
1. ความฉลาดทางจริยธรรม	.625	.000
1.1 ด้านความซื่อสัตย์และมีคุณธรรม	.433	.000
1.2 ด้านความรับผิดชอบ	.582	.000
1.3 ด้านความเมตตากรุณา	.554	.000
1.4 ด้านการให้อภัย	.487	.000
2. แรงจูงใจภายใน	.753	.000
2.1 ด้านความต้องการมีความสามารถ	.693	.000
2.2 ด้านความสนใจ ความตื่นตัว	.630	.000
2.3 ด้านความต้องการการกำหนดด้วยตนเอง	.730	.000
3. มิตรภาพ	.616	.000
3.1 ด้านความดีใจ	.530	.000
3.2 ด้านการแสดงออกของมิตรภาพ	.558	.000
3.3 ด้านพลังอำนาจ	.580	.000
3.4 ด้านความเป็นชุมชนเดียวกัน	.616	.000

อภิปรายผล

1. จากผลการวิจัยที่พบว่า นักเรียนที่มีเพศแตกต่างกันมีการเรียนรู้แบบกำกับตนเองแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 นั้นเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเนื่องจากเมื่อนักเรียนก้าวเข้าสู่ช่วงวัยรุ่นนั้นจะมีการเจริญเติบโตของสมองอย่างเต็มที่ พัฒนาการทางด้านความคิดสติปัญญาเป็นไปอย่างรวดเร็วสามารถเข้าใจเรื่องที่เป็นนามธรรมได้ มีความคิดกว้างไกล พยายามแสวงหาความรู้ใหม่ๆ มีจินตนาการมาก มีความเชื่อมั่นในความคิดของตนอย่างมาก ซึ่งสอดคล้องกับ ศรีเรือน แก้วกังวาล (2545, น. 347) ที่กล่าวว่า ในระยะวัยรุ่นจะมีความเจริญเติบโตทางด้านสมองอย่างเต็มที่ สามารถเรียนรู้ในเรื่องที่มีนามธรรม มีความซับซ้อนได้ โดยนักเรียนเพศหญิงจะมีความสนใจใฝ่ใจในด้านการเรียนรู้สิ่งต่างๆ มากกว่านักเรียนที่เป็นเพศชาย และสอดคล้องกับ กุลยา ดันติผลาชีวะ (2553, น. 11) ที่กล่าวว่า เมื่อเข้าสู่ช่วงของวัยรุ่นนักเรียนหญิงจะเป็นผู้ที่มีความสนใจในการเรียนรู้ของตนเองมากกว่าเพศชาย และสามารถนำสิ่งที่ได้จากการเรียนรู้มาปรับใช้ให้เกิดประโยชน์กับตนเองได้มากกว่า ทั้งนี้เพราะธรรมชาติของเพศหญิงจะมีความละเอียดอ่อน รอบคอบ มีความประณีตที่อยู่ในกรอบ อยู่ในกฎระเบียบของโรงเรียนมากกว่าเพศชาย และด้วยการหล่อหลอมของโรงเรียนที่มีต่อนักเรียน จึงทำให้นักเรียนหญิงทราบว่าตนเองมีความถนัดในเรื่องใด ต้องการเรียนรู้สิ่งใดมากกว่า มีความพร้อมที่จะศึกษาในเรื่องที่ตนเองสนใจ มีความพยายามที่จะทำให้การเรียนรู้ของตนเองนั้นประสบความสำเร็จ และประเมินความก้าวหน้าในการเรียนรู้ของตนเองได้ เห็นความสำคัญของการเรียนรู้ มีความปรารถนาที่จะเรียนรู้ในสิ่งใหม่ๆ อยู่เสมอ ซึ่งในนักเรียนเพศชายจะมีสิ่งเหล่านี้อยู่น้อยกว่านักเรียนเพศหญิง นอกจากนี้การที่นักเรียนหญิงมีทัศนคติที่ดีในการเรียนรู้จึงทำให้มีความคิดว่าการเรียนรู้นั้นสามารถที่จะทำได้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต คิดว่าการเรียนในสิ่งต่างๆ รอบตัวนั้น

เป็นเรื่องที่มีประโยชน์สามารถช่วยให้ตนเองมีประสบการณ์ ตลอดจนทักษะต่าง ๆ อันจะก่อให้เกิดประโยชน์ต่อตนเองได้ มีความใส่ใจกับรายละเอียดเล็ก ๆ น้อย มีความละเอียดอ่อน ในการที่จะเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ มีความพยายามที่จะใฝ่ใจ ใฝ่หาความรู้เพื่อที่จะนำมาเป็นประโยชน์ในการพัฒนาตนเองให้มีความสามารถมากยิ่งขึ้น และมองว่าอุปสรรคต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นจากการเรียนรู้ นั้นเป็นเรื่องที่ทำทลาย ด้วยเหตุนี้จึงทำให้นักเรียนเพศหญิงมีการเรียนรู้แบบกำกับตนเองแตกต่างกับนักเรียนเพศชาย โดยที่นักเรียนเพศหญิงมีการเรียนรู้แบบกำกับตนเองสูงกว่านักเรียนเพศชาย

2. ส่วนผลการวิจัยที่พบว่า นักเรียนที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมแตกต่างกันมีการเรียนรู้แบบกำกับตนเองแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ก็เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ขยายความได้ว่านักเรียนที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมสูง จะมีการเรียนรู้แบบกำกับตนเองสูงกว่านักเรียนที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมต่ำ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการที่นักเรียนจะมีผลการเรียนที่ดีได้นั้น จะต้องมีความขยันหมั่นเพียร มีความตั้งใจในการศึกษา ใฝ่หาความรู้ รู้จักสร้างโอกาส สร้างคุณค่าให้กับการเรียนรู้ของตนเอง นักเรียนจะรู้ตนเองอยู่เสมอว่าจะต้องทำอะไร และไม่ควรทำอะไร ไม่ปล่อยเวลาให้เสียไปโดยเปล่าประโยชน์ ใช้เวลาไปกับการอ่านหนังสือหรือทำกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการเรียน มีการวางแผนการจัดการในการเรียนรู้ของตนเองได้อย่างมีระบบ นอกจากนี้ นักเรียนยังเป็นผู้ที่มีความเชื่อมั่นในตนเองว่าสามารถเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ ได้ด้วยตัวเองโดยไม่ต้องพึ่งพาผู้อื่น สามารถที่จะทำความเข้าใจกับสิ่งต่าง ๆ ได้ด้วยกำลังความสามารถของตนเอง และเมื่อมีปัญหาจากการเรียนรู้เกิดขึ้นก็สามารถที่จะเผชิญกับปัญหา และแก้ไขปัญหานั้นได้ด้วยตนเอง นอกจากนี้นักเรียนที่มีผลการเรียนที่ดีจะมีการมองอนาคตของตนเองไปในทางที่เป็นบวกมากกว่าทางลบเพราะมีความเชื่อมั่นในตนเองว่าจะสามารถเข้าศึกษาต่อในสถานศึกษาระดับอุดมศึกษาได้ในกลุ่มคณะที่ตนเองต้องการ

ตลอดจนมีการวางแผนอนาคตของตนเองว่าจะดำเนินไปในทิศทางใด มีเป้าหมายในการเรียน และการดำเนินชีวิตที่แน่นอน ทำให้สามารถที่จะกระทำสิ่งต่าง ๆ เพื่อให้ตนเองบรรลุเป้าหมายได้อย่างเต็มประสิทธิภาพ ซึ่งแตกต่างกับนักเรียนที่มีผลการเรียนที่ต่ำกว่าซึ่งจะมีการควบคุมดูแลตนเองในด้านการเรียนรู้ได้ไม่ดี ยังขาดความชัดเจนและขาดประสิทธิภาพ จึงทำให้มีการเรียนรู้แบบกำกวมกับตนเองในระดับที่ต่ำกว่า

3. นอกจากนี้ผลการวิจัยที่พบว่า นักเรียนที่มีจำนวนปีที่ศึกษาอยู่ที่โรงเรียนแตกต่างกัน มีการเรียนรู้แบบกำกวมกับตนเองโดยรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ก็เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยนักเรียนที่มีระยะเวลาในการศึกษาที่โรงเรียนนานกว่าจะมีการเรียนรู้แบบกำกวมกับตนเองสูงกว่า ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากยิ่งนักเรียนศึกษาอยู่ในโรงเรียนมากขึ้นก็จะทำให้การอบรมหล่อหลอมนั้นยาวนานมากขึ้น การที่นักเรียนได้เห็นตัวแบบที่ซ้ำทำให้นักเรียนมีอุปนิสัยที่เป็นไปตามที่สังคมกำหนดโดยไม่รู้ตัว นอกจากนี้ นักเรียนศึกษาอยู่ในโรงเรียนที่มีการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ มีกิจกรรมที่ส่งเสริมให้นักเรียนมีความกล้าแสดงออกอย่างสร้างสรรค์ในด้านต่างๆ มีความกล้าคิด กล้าทำ กล้าตัดสินใจ จึงทำให้นักเรียนที่มีจำนวนปีที่ศึกษาอยู่ที่โรงเรียนมากกว่ามีความคิดริเริ่มและมีอิสระในการเรียนรู้ มีความเชื่อมั่นในตนเองว่าจะสามารถจัดการตนเองในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้ และเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการทำกิจกรรมต่างๆ ทางกรเรียนได้ด้วยตนเอง ประกอบกับในโรงเรียนกลุ่มสาธิตมีการเรียนการสอน ที่เน้นให้ผู้เรียนได้มีทักษะความสามารถในการเรียน ทั้งในเรื่องของการคิด การวิเคราะห์ การอ่าน การเขียนทั้งภาษาไทย และภาษาต่างประเทศเป็นอย่างดี อีกทั้งยังมีการสอนที่จะช่วยส่งเสริมให้นักเรียนมีทักษะในด้านการใช้ชีวิต มีการฝึกความเป็นผู้นำ และความเป็นตัวของตัวเอง ส่งเสริมให้นักเรียนมีความสามารถพิเศษในด้านต่างๆ เช่น ด้านดนตรี กีฬา ควบคู่กันไปกับ

การเรียน นักเรียนจึงเป็นผู้ที่มีความรอบรู้กว้างขวาง นอกจากนี้ในโรงเรียนสาธิต
ยังมีอาณาบริเวณที่ใกล้กับมหาวิทยาลัยอันเป็นแหล่งที่รวบรวมองค์ความรู้
ต่าง ๆ มากมาย และมีสภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวยให้เกิดการเรียนรู้ เป็น
สถานที่ที่มีความพร้อมในการเรียนรู้ทุก ๆ ด้านในระยะเวลาที่ยาวนานกว่า
ทำให้นักเรียนได้มีโอกาสที่จะค้นคว้าหาประสบการณ์ความรู้เพิ่มเติมได้
สะดวกยิ่งขึ้น มีโอกาสได้ฝึกฝนทักษะความรู้ต่าง ๆ ให้มีความชำนาญยิ่งขึ้น
ซึ่งก็สอดคล้องกับ ลักษณะ สริวัฒน์ (2549, น. 133) ที่กล่าวว่า สิ่งแวดล้อม
ทางสังคม วัฒนธรรม มีอิทธิพลต่อพัฒนาการทางพฤติกรรมของมนุษย์เป็น
อย่างมากซึ่งนอกจากนั้นช่วงเวลาก็มีผลต่อระดับการพัฒนาด้วย เหล่านี้จึง
ทำให้นักเรียนที่มีจำนวนปีที่ศึกษาอยู่ที่โรงเรียนมากกว่ามีการเรียนรู้แบบ
กำกับตนเองสูงกว่านักเรียนที่มีจำนวนปีที่ศึกษาอยู่ที่โรงเรียนน้อยกว่า

4. ความฉลาดทางจริยธรรมมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการเรียนรู้
แบบกำกับตนเองของนักเรียนโดยรวมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01
เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์รายด้านพบว่า ความฉลาดทางจริยธรรมมี
ความสัมพันธ์ทางบวกกับการเรียนรู้แบบกำกับตนเองทุกด้านอย่างมีนัยสำคัญ
ทางสถิติที่ระดับ 0.01 หมายความว่าถ้านักเรียนมีความฉลาดทางจริยธรรม
สูงขึ้นก็จะทำให้นักเรียนมีการเรียนรู้แบบกำกับตนเองรายด้านทุกด้านมาก
ขึ้นตามไปด้วย ทั้งนี้เนื่องมาจาก เมื่อนักเรียนมีความฉลาดทางจริยธรรมดีก็
จะทำให้นักเรียนเป็นผู้ที่มีการเรียนรู้แบบกำกับตนเองเป็นอย่างดีด้วย อริยะ
สุพรรณเภซซ์ (2545, น. 32) ได้กล่าวว่า ผู้ที่มีคุณธรรมจริยธรรมจะมี
ความประพฤติที่ซื่อสัตย์ รู้จักนำหลักธรรมมาใช้ในการแก้ไขปัญหาสำหรับตนและ
บุคคลอื่นได้อย่างเหมาะสม รวมทั้งให้ความสำคัญในเรื่องการพัฒนาจิตใจ
ด้วยการปฏิบัติทางจิตใจให้สงบเป็นสมาธิสำหรับตนเอง เมื่อนักเรียนมีสมาธิ
ก็จะสามารถคิด และกระทำการต่าง ๆ ที่เป็นประโยชน์กับตนเอง นักเรียนจะมี
สติ และรู้จักหน้าที่ของตนเองรู้จักแยกแยะว่าสิ่งใดควรทำในตอนนี้ สิ่งใด

ยังไม่ควรกระทำ มีการกำกับตนเองที่ถูกต้องเหมาะสม และสอดคล้องกับ Lennick and Kiel (2005, น. 5) ได้กล่าวว่า ผู้ที่มีความฉลาดทางจริยธรรมจะสามารถพิจารณาได้ว่าในสถานการณ์ที่เกิดขึ้นควรจะทำพฤติกรรมเช่นไร ตัดสินได้ว่าสิ่งที่กระทำว่า ดี หรือไม่ดีในสถานการณ์ ที่จะรู้จักแยกแยะสิ่งที่ถูกต้องออกจากสิ่งที่ผิด การเรียนรู้ของคนเรานั้นเกิดจากความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งต่าง ๆ ซึ่งจะกลายเป็นความเชื่อที่มีผลต่อการควบคุมพฤติกรรม เมื่อผ่านประสบการณ์มาอย่างยาวนานในระดับหนึ่งจะทำให้นักเรียนตัดสินใจได้ว่า สิ่งใดเป็นสิ่งที่ดีและไม่ดี สิ่งใดที่ควรกระทำ และไม่ควรกระทำ ซึ่งการเรียนรู้ที่เกิดจากประสบการณ์ก็มีทั้งที่เป็นประสบการณ์ทางตรงและประสบการณ์ทางอ้อม ความฉลาดทางจริยธรรมจะช่วยสะท้อนถึงความจริงที่ว่า คนเราไม่ได้เกิดมาแล้วจะมีคุณธรรม หรือไม่มีคุณธรรมเลยโดยทันทีแต่เราก็มีวิธีการที่จะสามารถเรียนรู้และฝึกฝนตนให้ได้ การเรียนรู้ที่จะเป็นคนที่ดีมีในเรื่องของการสื่อสารการได้รับข้อมูลย้อนกลับ การขัดเกลาทางสังคม และการศึกษาเข้ามาเกี่ยวข้อง จึงเป็นการเรียนรู้ที่ไม่วันสิ้นสุด ดังนั้นเมื่อนักเรียนเป็นผู้ที่มีความฉลาดทางจริยธรรมแล้วก็ย่อมจะส่งผลให้นักเรียนเป็นบุคคลที่มีคุณค่า มีศักยภาพสามารถที่จะพึ่งพาตนเอง ดูแลกำกับตนเองในเรื่องต่าง ๆ ได้ โดยเฉพาะเรื่องการศึกษาเรียนรู้ของนักเรียนเอง

5. แรงจูงใจภายในมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการเรียนรู้แบบกำกับตนเองของนักเรียนโดยรวมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์รายด้านพบว่า แรงจูงใจภายในมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการเรียนรู้แบบกำกับตนเองรายด้านทุกด้าน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 อธิบายได้ว่า ยิ่งนักเรียนมีแรงจูงใจภายในสูงขึ้นจะทำให้ นักเรียนมีการเรียนรู้แบบกำกับตนเองสูงขึ้นตามไปด้วย ทั้งนี้เนื่องมาจากแรงจูงใจภายในเป็นแรงขับที่เกิดขึ้นจากความรู้สึกนึกคิดภายในตัวของนักเรียนเอง เป็นสิ่งที่กระตุ้นให้นักเรียนกระทำ หรือแสดงพฤติกรรมอย่างใด

อย่างหนึ่งออกมาเพื่อให้ได้สิ่งต่างๆ มาตอบสนองความต้องการของตนเอง หรือเพื่อให้ตนเองประสบความสำเร็จในสิ่งที่ตั้งเป้าหมายไว้ด้วยความพยายามของนักเรียนอย่างไม่ลดละ โดยไม่ต้องมีใครมาชี้นำ หรือบังคับให้ต้องทำ นักเรียนที่มีแรงจูงใจภายในจึงมีการกำกับดูแลตนเองให้แสดงพฤติกรรมต่างๆ โดยที่ไม่ต้องอาศัยการชักจูงจากใคร จึงทำให้นักเรียนมีการเรียนรู้แบบกำกับตนเองสูงขึ้น สอดคล้องกับผลการศึกษาของ มาลี จุฑา (2544, น. 151) ที่กล่าวว่า แรงจูงใจที่เกิดขึ้นจากภายในตัวบุคคล มีผลต่อการกระตุ้นให้บุคคลแสดงพฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งตามความต้องการหรือตามความมุ่งหมายที่กำหนดไว้ การจูงใจในการทำพฤติกรรมของนักเรียนเป็นผลมาจากการที่เขาได้ใช้ความคิดพิจารณา เช่น วางแผน กำหนดเป้าหมายทิศทาง และความคาดหวัง เป็นต้น ซึ่งผลจากการใช้ความคิดวิจารณ์ญาณดังกล่าวทำให้นักเรียนเกิดแรงดันในการทำพฤติกรรม มีความกระตือรือร้นและพยายามค้นหาข้อมูลเพื่อแก้ไขปัญหาที่ประสบ ไม่ได้เป็นเพียงเพื่อต้องการได้รางวัลหรือสิ่งตอบแทนเท่านั้นแต่อาจเป็นความต้องการที่มาจากภายในตัวของนักเรียนเอง ถ้าเป็นในด้านการเรียนการศึกษานักเรียนที่มีแรงจูงใจภายในจะมีความตั้งใจในการเรียนเพื่อให้ตนเองสามารถเรียนได้คะแนนดี หรือประสบความสำเร็จในการเรียน เป็นที่ยอมรับของครอบครัวและสังคม นักเรียนจึงเป็นผู้ที่มีการเรียนรู้โดยสามารถควบคุมกำกับการเรียนรู้ของตนเองได้

6. มิตรภาพมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการเรียนรู้แบบกำกับตนเองของนักเรียนโดยรวมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์รายด้านพบว่า มิตรภาพมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการเรียนรู้แบบกำกับตนเองรายด้านทุกด้านอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 อธิบายได้ว่า ยิ่งนักเรียนมีมิตรภาพสูงขึ้นก็จะทำให้นักเรียนมีการเรียนรู้แบบกำกับตนเองสูงขึ้นตามไปด้วย ทั้งนี้เนื่องมาจากวัยของนักเรียนนั้นเป็นช่วงของการเป็นวัยรุ่น ความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนมีความเด่นชัด

มากกว่าความสัมพันธ์กับผู้อื่น เพื่อนคือบุคคลที่นักเรียนมีความใกล้ชิดสนิทสนมมากกว่าคนอื่น ๆ ดังนั้นกลุ่มเพื่อนจะมีอิทธิพลต่อชีวิตและจิตใจของนักเรียนในวัยนี้มาก นักเรียนล้วนต้องการที่จะกระทำตนให้เป็นที่ยอมรับของเพื่อน กลุ่มเพื่อนมีความสำคัญในการขัดเกลาทางสังคมของบุคคล กฎเกณฑ์ระเบียบข้อบังคับ เพราะนักเรียนจะกระทำสิ่งต่าง ๆ เพื่อให้กลุ่มยอมรับ สอนให้รู้จักรับผิดชอบร่วมมือในกิจกรรมร่วมกัน มีการฝึกการเป็นผู้นำและเป็นผู้ตาม มีความกล้าแสดงออก ใฝ่หาการเรียนรู้เพิ่มเติมจากสิ่งต่าง ๆ รอบตัวอยู่เสมอ รู้จักการควบคุมดูแลกำกับตนเองในการทำงานร่วมกัน ได้ฝึกความสามัคคี ฝึกการทำงานเป็นทีม ได้ช่วยกันคิด ช่วยกันทำกิจกรรม เมื่อมีปัญหา นักเรียนและกลุ่มเพื่อนก็จะช่วยเหลือกัน เหล่านี้จึงช่วยส่งเสริมให้ความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มเพื่อนของนักเรียนเหนียวแน่นมากยิ่งขึ้น ซึ่งนักเรียนต่างก็ต้องการที่จะเป็นที่ยอมรับในหมู่เพื่อน ๆ ทั้งในเรื่องการเรียนและเรื่องอื่น ๆ จะเห็นได้ว่ามิตรภาพของกลุ่มเพื่อนมีความสำคัญกับการดำเนินชีวิตในด้านต่าง ๆ ของวัยรุ่นเป็นอย่างมาก สอดคล้องกับที่ ประณต เค้าฉิม (2549, น. 184) ได้กล่าวว่า กลุ่มเพื่อนมีอิทธิพลที่สำคัญมากในช่วงวัยรุ่น เนื่องจากวัยรุ่นหลายคนเริ่มห่างเหินครอบครัว กลุ่มเพื่อนไม่เพียงแต่จะเป็นแหล่งของความอบอุ่นด้านอารมณ์เท่านั้น แต่ยังให้การอบรมในเรื่องทัศนคติและพฤติกรรม

ข้อเสนอแนะ

1. จากผลการวิจัยปัจจัยส่วนบุคคลของนักเรียนด้านเพศพบว่า นักเรียนหญิงมีการเรียนรู้แบบกำกับตนเองมากกว่านักเรียนชาย ดังนั้นโรงเรียนสาธิตสังกัดสำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานครจึงควรส่งเสริมนักเรียนชายให้มีการเรียนรู้แบบกำกับตนเอง โดยการเน้นให้นักเรียนชายได้มีการฝึกฝนหรือการฝึกหัดเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ เพิ่ม

มากขึ้น มีการส่งเสริมให้นักเรียนชายมีการเรียนรู้แบบกำกับตนเองเพิ่มขึ้น มีการติดตามการเรียนรู้ของนักเรียนเพศชายอย่างใกล้ชิด และใกล้ชิดโดยครูที่โรงเรียน และบิดา มารดา จะต้องร่วมมือกันในการเข้มงวดกวดขันให้นักเรียน มีการฝึกตนเอง ไม่ปล่อยปละละเลย มีการส่งเสริมให้นักเรียนชายได้ทำกิจกรรมต่าง ๆ ที่หลากหลาย เพื่อให้นักเรียนได้ทราบถึงความถนัดของตนเอง มีโอกาสได้พัฒนาความสามารถของตนเองให้ถูกต้องตรงกับความต้องการที่แท้จริง ผู้ปกครอง และครูจะต้องร่วมกันสังเกตว่านักเรียนมีความชอบในเรื่องใด แล้วจึงส่งเสริมให้ได้เรียนในสิ่งที่ชอบ ลดการบังคับหรือตั้งกฎเกณฑ์ว่านักเรียนจะต้องเป็นไปในสิ่งที่ผู้ปกครองต้องการโดยไม่ถามถึงความสนใจหรือความสมัครใจของนักเรียน เพราะจะยิ่งเป็นการทำให้นักเรียนเกิดความเบื่อหน่ายในการเรียน ไม่สนใจการศึกษาหาความรู้ ต้องฝึกให้นักเรียนรู้จักที่จะตั้งเป้าหมายและทำตามความมุ่งหมายของตนเอง โดยผู้ปกครองและครู เพียงแต่คอยช่วยทำหน้าที่ในการประดับประดาดูแลนักเรียน นักเรียนอาจจะรู้สึกว่าการเรียนเป็นเรื่องที่ไม่สนุกเหมือนกับการเล่นกีฬาจึงทำให้นักเรียนเพศชายไม่เห็นประโยชน์ของการเรียนรู้หรืออาจเกิดความรู้สึกเบื่อหน่ายกับการเรียนรู้ จึงควรสร้างแรงบันดาลใจให้กับนักเรียน กระตุ้นให้นักเรียนเกิด ความสนใจในการเรียนรู้ด้วยการมีกิจกรรมสอดแทรกไปกับการเรียนวิชาการ เพื่อสร้างความสนใจในการเรียนรู้ของนักเรียน

2. จากผลการวิจัยปัจจัยส่วนบุคคลของนักเรียนด้านผลการเรียน พบว่า นักเรียนที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมอยู่ในระดับต่ำจะมีการเรียนรู้แบบกำกับตนเองโดยรวมน้อยกว่านักเรียนที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมอยู่ในระดับสูง ดังนั้น ครอบครัว และโรงเรียนควรส่งเสริมให้นักเรียนที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมอยู่ในระดับต่ำเกิดพฤติกรรมการเรียนรู้แบบกำกับตนเองที่สูงขึ้นโดยอาจจะทำให้นักเรียนเห็นความสำคัญของการเรียนรู้แบบกำกับตนเองว่าจะส่งผลที่ดีขึ้นกับตัวของนักเรียนต่อไปในอนาคตได้อย่างไร ทั้งนี้อาจจะมีการกำหนดรางวัล หรือให้

สิ่งเร้าที่ก่อให้เกิดความพึงพอใจ เช่นหากนักเรียนเป็นผู้มีการเรียนรู้แบบกำกับตนเองก็จะทำให้มีผลการเรียนที่ดีขึ้น ก่อให้เกิดความสำเร็จในการเรียน การทำงานต่อไปในอนาคต มีความก้าวหน้าในชีวิต เช่นนี้ เป็นต้น นอกจากนี้ ควรมีการฝึกให้นักเรียนรู้จักตั้งเป้าหมายในอนาคตของตนเอง การวางแผน โครงการต่าง ๆ เพื่อไปสู่เป้าหมาย พร้อมทั้งลงมือปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม เพื่อเป็นการเปิดโอกาสให้นักเรียนในกลุ่มนี้มีประสบการณ์ของความสำเร็จ ซึ่งจะก่อให้เกิดกำลังใจ มีความมั่นใจในการตัดสินใจและกำหนดแนวทางในการเรียนของตนเอง เริ่มสนใจบทเรียนที่ตนเองไม่ถนัดมากยิ่งขึ้น

3. จากผลการวิจัยปัจจัยส่วนบุคคลของนักเรียนด้านจำนวนปีที่ศึกษาอยู่ที่โรงเรียนพบว่า นักเรียนที่มีจำนวนปีที่ศึกษาอยู่ที่โรงเรียนแตกต่างกัน มีการเรียนรู้แบบกำกับตนเองโดยรวมแตกต่างกัน โดยนักเรียนที่มีจำนวนปีที่ศึกษาอยู่ที่โรงเรียน 6 ปีขึ้นไป มีการเรียนรู้แบบกำกับตนเองมากกว่านักเรียนที่มีจำนวนปีที่ศึกษาอยู่ที่โรงเรียน 1-6 ปี และในด้านจำนวนปีที่ศึกษาอยู่ที่โรงเรียนการจะส่งเสริมให้นักเรียนที่มีจำนวนปีที่ศึกษาอยู่ที่โรงเรียน 1-6 ปี มีการเรียนรู้แบบกำกับตนเองเพิ่มขึ้นนั้นนอกจาก ครู และผู้ปกครองจะมีส่วนในการช่วยเหลือส่งเสริมแล้ว เพื่อนก็มีความสำคัญ ควรแนะนำให้นักเรียนมีการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน โดยเฉพาะนักเรียนที่ศึกษาอยู่ในโรงเรียนมานานควรมีการแนะนำเพื่อนใหม่ให้การต้อนรับที่ดี ก็จะทำให้เด็กนักเรียนมีสิ่งแวดล้อมรอบข้างที่ดี ก็จะเอื้ออำนวยให้นักเรียนมีการเรียนรู้แบบกำกับตนเองเช่นเดียวกับนักเรียนที่เข้ามาศึกษาก่อนหน้านี้สร้างแรงบันดาลใจในการเรียนรู้ให้กับนักเรียน มีการให้แรงเสริมเป็นคำชมหรือรางวัลกับนักเรียนเพื่อให้นักเรียนมีกำลังใจในการเรียนรู้ เพราะจะทำให้เด็กนักเรียนมีความสุขและอยากที่จะเรียนรู้สิ่งต่างๆ เพื่อที่จะได้รับรางวัลหรือคำชื่นชมที่เขาต้องการอีก มีการสร้างบรรยากาศในการเรียนรู้ เพราะเมื่อนักเรียนได้เข้ามาอยู่ในสภาพแวดล้อมที่เอื้อให้เกิดการเรียนรู้ ก็จะทำให้เด็กนักเรียนมีการเรียน

รู้สิ่งต่าง ๆ เพิ่มเติมอยู่เสมอ นักเรียนก็จะสามารถพัฒนาให้มีการเรียนรู้แบบ
กำกับตนเองเท่ากับนักเรียนที่เข้ามาศึกษาในโรงเรียนก่อนหน้า

4. เนื่องจากความฉลาดทางจริยธรรมมีความสัมพันธ์ทาง
บวกกับการเรียนรู้แบบกำกับตนเอง ดังนั้นโรงเรียนสาธิตในสังกัดคณะ
กรรมการการอุดมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร จึงควรมีการพัฒนาให้นักเรียน
มีความฉลาดทางจริยธรรมมากยิ่งขึ้นสามารถที่จะกระทำได้โดยส่งเสริมให้
มีพัฒนาการทางจิตใจสูงขึ้น ปลูกฝังค่านิยมที่ดีให้นักเรียน โดยให้เห็นแก่
ส่วนรวมมากกว่าส่วนตน มีมนุษยธรรม โดยหากมีการปลูกฝังตั้งแต่ยังเด็ก
จะทำให้ได้ผลที่ดี ผู้ปกครอง และครูอาจารย์ควรเปิดโอกาสให้นักเรียนได้
ฝึกใช้ความคิดและตัดสินใจกระทำด้วยตนเองในบางครั้ง และบ่มเพาะตาม
อายุที่มากขึ้น กระทำตนเป็นต้นแบบพร้อมกับให้การอบรมในด้านคุณธรรม
แก่นักเรียนในทุกๆ ด้าน ร่วมกันจัดสภาพแวดล้อมทั้งที่บ้านและที่โรงเรียน
ให้เป็นบรรยากาศของการมีคุณธรรม นอกจากนี้รัฐบาลก็ควรที่จะมีการ
ส่งเสริมมีการปฏิรูปการศึกษาที่มีปรัชญาในการนำหลักของคุณธรรมมาใช้เพื่อ
พัฒนาให้เยาวชนมีความฉลาดทางจริยธรรมเพราะถือเป็นการวางรากฐานที่
ดีให้กับนักเรียนเพื่อให้ได้บุคลากรที่มีทั้งความสามารถ และมีคุณธรรมมาเป็น
ทรัพยากรที่สำคัญในการขับเคลื่อนเพื่อการพัฒนาประเทศต่อไปในอนาคต

5. เนื่องจากแรงจูงใจภายในมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการเรียนรู้
แบบกำกับตนเอง ดังนั้นโรงเรียนสาธิตในสังกัดคณะกรรมการการอุดมศึกษาใน
เขตกรุงเทพมหานคร จึงควรมีการพัฒนาให้นักเรียนมีแรงจูงใจภายในมาก
ยิ่งขึ้นสามารถกระทำได้โดยมีการกระตุ้นให้นักเรียนเกิดความสนใจในการ
เรียนรู้แต่ละครั้ง เพราะเมื่อนักเรียนมีความสนใจด้วยตนเองแล้วก็จะทำให้นักเรียนเกิดแรงจูงใจภายในที่จะทำกิจกรรมเพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่ตนเอง
วางไว้ และจะต้องตั้งเป้าหมายให้สูงขึ้นเรื่อยๆ เพื่อให้นักเรียนเกิด
ความท้าทาย เปิดโอกาสให้นักเรียนได้มีการแสดงความสามารถตามที่ตนเองสนใจ

ในการทำกิจกรรมต่าง ๆ ที่จะนำความสำเร็จมาให้แก่ตนเองด้วยความสมัครใจนั้นก็เพื่อให้นักเรียนรู้จักการไฝหาความรู้ด้วยความต้องการของตนเองโดยไม่ต้องมีผู้ชักจูงว่าต้องทำเช่นนั้น กระตุ้นให้นักเรียนรู้จักวิธีการแก้ไขปัญหาต่าง ๆ รู้จักที่จะเผชิญหน้ากับปัญหาของตนเอง ฝึกให้นักเรียนมีการแข่งขันกับตนเองโดยการทำงานที่ได้รับมอบหมายให้สำเร็จภายในเวลาที่กำหนด ฝึกให้นักเรียนรู้จักการที่จะพึ่งพาตนเอง ใช้ความสามารถของตนเองในการทำงานไม่พึ่งพาผู้อื่นจนเกินไป นอกจากนี้การอบรมเลี้ยงดูที่บ้านของนักเรียนก็มักจะมีผลโดยตรงต่อระดับแรงจูงใจภายในของนักเรียน พ่อแม่ควรส่งเสริมให้นักเรียนรู้จักพึ่งพาตนเองไม่ปล่อยตามใจ หรือเคร่งครัดมากจนเกินไป มีการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีในครอบครัว ก่อให้เกิดความอบอุ่นในครอบครัว ก็จะมีผลทำให้นักเรียนมีแรงจูงใจภายในที่สูงขึ้น

6. เนื่องจากมิตรภาพมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการเรียนรู้แบบกำกับตนเอง ดังนั้นจึงควรมีการพัฒนาให้นักเรียนมีมิตรภาพมากยิ่งขึ้น สามารถกระทำได้โดย ส่งเสริมให้นักเรียนมีการทำงานเป็นกลุ่ม มีแบบฝึกที่เสริมสร้างให้นักเรียนได้ช่วยกันคิด ช่วยกันแก้ไขปัญหาอุปสรรคต่าง ๆ เพื่อเสริมสร้างความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของนักเรียนกับกลุ่มเพื่อน เพราะกลุ่มเพื่อน หรือกลุ่มสังคมล้วนมีความสำคัญต่อบุคคลในการหล่อหลอมเสริมสร้างบุคลิกภาพของนักเรียนให้สามารถดำเนินชีวิตในสังคมอย่างเหมาะสมและเป็นประโยชน์ กลุ่มเพื่อนจะช่วยอบรมและปลูกฝังค่านิยมบรรทัดฐานที่จะเป็นส่วนสำคัญที่จะทำให้นักเรียนเป็นสมาชิกที่ดีของสังคมที่ใหญ่ขึ้นต่อไปในอนาคต อิทธิพลของกลุ่มเพื่อนที่มีต่อนักเรียนนั้นมีมากจนอาจคาดการณ์ได้ว่านักเรียนจะเป็นเช่นไรแม้กระทั่งในเชิงจิตวิทยา เช่น กล้าหาญ อ่อนโยน ใจดี ใจดี ย่อมเป็นผลมาจากอิทธิพลของกลุ่มเพื่อนในการอบรม และการควบคุมสมาชิกตามกระบวนการขัดเกลาทางสังคม ดังนั้นการเสริมสร้างมิตรภาพอันดีระหว่างที่ยังศึกษาอยู่ในโรงเรียนจึงเป็นสิ่งที่สำคัญและมีความจำเป็นไม่น้อยไปกว่าในด้านอื่นๆ

7. เนื่องจากผลการวิจัยพบว่านักเรียนมีการเรียนรู้แบบกำกับตนเองอยู่ในระดับค่อนข้างสูง ดังนั้นโรงเรียนสาธิตในสังกัดคณะกรรมการอุดมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร จึงควรมีการพัฒนาให้นักเรียนมีการเรียนรู้แบบกำกับตนเองมากยิ่งขึ้นสามารถที่จะกระทำได้โดย กระตุ้นให้นักเรียนมีแรงจูงใจโดยเฉพาะการมีแรงจูงใจภายในตัวของนักเรียนเอง ส่งเสริมให้นักเรียนมีการกำหนดเป้าหมายในชีวิต เพราะความคิดจิตใจของคนเรามีผลต่อการกระทำของคน มีส่วนในการผลักดันวิถีชีวิตของคนนั้นให้เกิดความสำเร็จจริง ๆ ได้เป็นอย่างมาก คนที่ตั้งเป้าหมายในชีวิตระดับที่สูงขึ้น ที่ท้าทายและพยายามที่จะฝ่าฟันอุปสรรคหรือการทำทลายเพื่อให้บรรลุเป้าหมาย จะมีความมุ่งมั่นในการเรียนรู้ และพัฒนาตัวเองได้ดี นอกจากนี้การตระหนักถึงความสามารถของตนเองก็เป็นสิ่งที่สำคัญ การรู้จักประเมินความสามารถของตนเองในการจัดการและลงมือทำกิจกรรมที่จำเป็น เพื่อให้ได้ผลงานตามที่วางแผนไว้ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาความสามารถดังกล่าวต่อไปได้ในอนาคต

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. นักวิจัยที่สนใจอาจเพิ่มการศึกษาตัวแปรปัจจัยส่วนบุคคลเพื่อศึกษาว่าปัจจัยใดที่มีผลต่อการเรียนรู้แบบกำกับตนเอง
2. นักวิจัยที่สนใจหากจะศึกษา/วิจัย อาจศึกษา/วิจัยเกี่ยวกับความฉลาดทางจริยธรรม แรงจูงใจภายใน มิตรภาพ และการเรียนรู้แบบกำกับตนเอง ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายโรงเรียนต่างๆ ในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาในเขตจังหวัดอื่นๆ หรือในภาคอื่นๆ เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาให้นักเรียนมีการเรียนรู้แบบกำกับตนเองที่เพิ่มมากขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- กุลยา ตันติผลาชีวะ. (2553). *เข้าใจลูกวัยรุ่น*. กรุงเทพฯ: เรือนปัญญา.
- คณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2555). *แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11*. กรุงเทพฯ: สหมิตรพริ้นติ้ง.
- นุชลี อุปภัย. (2555). *จิตวิทยาการศึกษา*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ประณต เค้าจิม. (2549). *จิตวิทยาวัยรุ่น*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ประสาธ อิศรปรีดา. (2522). *จิตวิทยาการศึกษา*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์กราฟิคอาร์ต.
- มาลี จุฑา. (2544). *การประยุกต์จิตวิทยาเพื่อการเรียนรู้*. กรุงเทพฯ: อักษราพิพัฒน์.
- ลักขณา สรวิวัฒน์. (2549). *จิตวิทยาในชีวิตประจำวัน*. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- ศรีเรือน แก้วกังวาน. (2545). *ทฤษฎีจิตวิทยาพัฒนาการทุกช่วงวัย เล่ม 2*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สุชา จันทน์เอม. (2529). *จิตวิทยาวัยรุ่น*. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- สุมน อมรวิวัฒน์. (2546). *วิธีการเรียนรู้: คุณลักษณะที่คาดหวังในช่วงวัย*. กรุงเทพฯ: พรักหวานกราฟฟิค.
- อริยะ สุพรรณเกษช. (2545). *พัฒนา I.Q.E.Q.M.Q. และสมาธิ ด้วยพลังคลื่นเสียง*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- อริยา คูหา. (2545). *แรงจูงใจและอารมณ์*. ปัตตานี: คณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี.
- เอกวิทย์ ณ ถลาง. (2544). *การเรียนรู้ที่เหมาะสมกับสังคมไทย*. กรุงเทพฯ: กองทุนส่งเสริมงานวัฒนธรรม สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ.
- Deci, E.L. and R.M. Ryan. (1985). *Intrinsic Motivation and Self-Determination in Human Behavior*. New York: A Division of Plenum Publishing Corporation.

- Guglielmino, L.M. (1977). *Development of the Self-Directed Learning Readiness Scale*. Georgia: Unpublished Ed.D. Dissertation, University of Georgia.
- Kelly, A. (2004). *Talkabout Relationship: Building Self-Esteem and Relationship Skills*. United Kingdom: Speechmark.
- Lennick, D. and F. Kiel. (2005). *Moral Intelligence: Enhancing Business Performance and Leadership Success*. New Jersey: Pearson Education.
- Yamane, T. (1967). *Statistics: An Introductory Analysis*. 4th ed. New York: Harper&Roe.

